

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 1T/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422010188
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lívia Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:4422010188.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou Mgr. Líviou Gombárovou v trestnej veci obžalovaného L. N. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1Pv 54/22/4404, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 27.10.2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný L. N., nar. XX.X.XXXX S. D. R.O., trvale N. D.
R., Z. XXXX/X

je vinný, že

hoci mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine číslo 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť vyživovať svojho syna A. W., D. XX.X.XXXX a podľa rozsudku Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 16C/1/2006 zo dňa 27.2.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.3.2006 bol povinný prispievať na jeho výživu mesačne sumou 2.000,00 Sk /66,38 EUR/, vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca, vopred k rukám matky S. W., D. XX.X.XXXX, H. N. D. R., V. XX/F, ktorý rozsudok bol zmenený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 11P/83/2013 zo dňa 7.3.2014, právoplatným dňa 22.4.2014 v časti o výživnom tak, že výživné na maloleté dieťa sa zvyšuje zo sumy 2.000,00 Sk /66,38 EUR/ na sumu 150,00 EUR mesačne od 1.3.2014, vyživovaciu povinnosť si riadne neplní, je bez pracovného pomeru a nebol vedený ani v evidencii uchádzačov o zamestnanie, čím za obdobie od 1.10.2021 do 27.10.2022 vznikol na výživnom dlh voči plnoletému A. W. v sume 1.950,00 EUR a čin spáchal, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 4T/71/2020 zo dňa 21.6.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.6.2021, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona a § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona) k trestu odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 19.4.2022 pod sp. zn. 1Pv 54/22/4404 obžalobu na obvineného Ľ. N., nar. XX.X.XXXX v D. R., trvale bytom D. R., Z. XXXX/X pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

hoci mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine číslo 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť vyživovať svojho syna A. W., narodeného XX.X.XXXX a podľa rozsudku Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 16C/1/2006 zo dňa 27.2.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.3.2006 bol povinný prispievať na jeho výživu mesačne sumou 2.000,00 Sk /66,38 EUR/, vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca, vopred k rukám matky S. W., narodenej XX.X.XXXX, trvale bytom D. R., V. XX/F, ktorý rozsudok bol zmenený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 11P/83/2013 zo dňa 7.3.2014, právoplatným dňa 22.4.2014 v časti o výživnom tak, že výživné na maloleté dieťa sa zvyšuje zo sumy 2.000,00 Sk /66,38 EUR/ na sumu 150,00 EUR mesačne od 1.3.2014, vyživovaciu povinnosť si riadne neplní, je bez pracovného pomeru a nebol vedený ani v evidencii uchádzačov o zamestnanie, čím za obdobie od 1.10.2021 do 19.4.2022 vznikol na výživnom dlh voči plnoletému A. W. v sume 1.050,00 EUR a čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 4T/71/2020 zo dňa 21.6.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.6.2021, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona.

Súd na základe podanej obžaloby rozhodol trestným rozkazom dňa 25.4.2022 pod sp. zn. 1T/20/2022-55 ktorým uznal obvineného vinným v zmysle podanej obžaloby a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní jeden rok v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Trestný rozkaz, ktorý bol obvinenému doručený dňa 16.5.2022 obvinený napadol podaním odporu dňa 23.5.2022 v elektronickej forme bez kvalifikovaného elektronickeho podpisu, ktorý v zákonnej lehote podľa § 62 odsek 1 Trestného poriadku dňa 25.5.2022 doplnil písomne s odôvodnením využitia inštitútu účinnej ľútosti, keď uviedol, že potvrdenie o zaplatení omeškaného výživného súdu doručí najneskôr do vytyčenia termínu hlavného pojednávania.

Na základe vyššie uvedeného súd určil termín hlavného pojednávania, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedka matky - S. W., svedka A. W., oboznámením doložených správ a listín, spisového materiálu ako aj oboznámením pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/71/2020 a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 27.2.2006 sp. zn. 16C/1/2006-25 bolo manželstvo Ľ. N., D. XX.X.XXXX a S. N., rod. W. nar. XX.X.XXXX rozvedené a zároveň bola schválená rodičovská podľa ktorej bol mal. A. N., nar. XX.X.XXXX zverený do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho mala zastupovať a spravovať jeho majetok a otec bol povinný platiť výživné na mal. syna A. W. vo výške 2.000 Sk mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc právoplatnosťou rozsudku, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.3.2006.

Následne rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 11P/83/2013 - 57 z 7.3.2014 právoplatného dňa 22.4.2014 bol zmenený rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 16C/1/20166 nz 27.2.2006 v časti o výživnom na mal. A. W. a tak, že vyživovacia povinnosť otca sa zvýšila zo sumy 2.000 Sk (66,38 eur) mesačne na sumu 150 eur mesačne od 1.3.2014.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 11P/154/2017 z 25.1.2019 právoplatným dňa 18.4.2019 súd návrh otca na zníženie výživného na toho času plnoletého syna A. W. zamietol.

Obžalovaný pri svojom výsluchu v prípravnom konaní v procesnom postavení obvineného dňa 5.3.2022 po vznesení obvinenia potvrdil, že je pravdou, čo je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia a že mu je ľúto, že zanedbal svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi A. W.. Obvinený potvrdil že

dlhuje na výživnom 900 eur za mesiace 10/2021 až 3/2022, ktoré neuhradil z dôvodu, že nemal riadny príjem a prisľúbil dlh uhradiť do konca marca 2022.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 12.7.2022 po poučení podľa § 257 odsek 1 Trestného poriadku vyhlásenie neurobil, vo svojej výpovedi potvrdil, že výživné neplatil, uviedol, že od októbra 2021 začal podnikat' v oblasti špedícia, logistika doprava a peniaze vložil do podnikania, finančné prostriedky na úhradu výživného, ktoré mal na účte mu zablokoval exekútor z dôvodu dlhu voči Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s., ďalej vypovedal, že od februára 2022 bola k jeho podnikaniu potrebná licencia, musel si doplniť skúšky a preto v tomto období dva mesiace podnikateľskú činnosť nevykonával, v čase pojednávania licenciu vydanú už mal a uviedol, že dlh na výživnom uhradí v celosti s využitím inštitútu účinnej ľútosti. Obžalovaný potvrdil, že z dlhu na výživnom za žalované obdobie neuhradil žiadnu čiastku, so synom komunikuje len cez aplikáciu Messenger, okrem výživného na výchovu a výživu syna iným spôsobom neprispieva, darčeky mu nekupuje. Obžalovaný vypovedal, že býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou v rodičovskom dome, ktorej poskytuje starostlivosť, má výdavky vo výške 500 eur mesačne, ktoré zahŕňajú hypotéku vo výške 280 eur a zvyšok je stravné, ďalšiu výživovaciú povinnosť nemá. Taktiež potvrdil, že v roku 2021 bol odsúdený za rovnakú trestnú činnosť a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou, ktorá trvá. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.8.2022 obžalovaný uviedol, že mal úraz kolena nepracoval a dlh na výživnom uhradí do dvoch mesiacov.

Na hlavné pojednávania dňa 27.10.2022 sa obžalovaný nedostavil, pričom termín hlavného pojednávania bral na vedomie dňa 16.8.2022 (na poslednom hlavnom pojednávaní) a preto súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného podľa § 252 odsek 2 Trestného poriadku.

Svedok A. W. - syn obžalovaného pri výsluchu v prípravnom konaní dňa 7.3.2022 vypovedal, že je študentom 3. ročníka Technickej Fakulty na Slovenskej Poľnohospodárskej univerzite v Nitre, pričom obvinený si v zmysle rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 16C/1/2006 a 11P/83/2013 neplní výživovaciú povinnosť a za obdobie od 10/2021 do 3/2022 mu vznikol dlh na výživnom vo výške 900 eur. Svedok vypovedal, že obvinený s ním nie je v žiadnom kontakte, nejaví o neho záujem, svedok núdzou netrpel nakoľko sa o neho stará jeho matka S. W., ktorá mu poskytuje všetku starostlivosť, napriek tomu však dlžné výživné chýba, pretože je študentom vysokej školy.

Na hlavnom pojednávaní dňa 12.7.2022 svedok potvrdil, že obžalovaný za žalované obdobie výživné nehradil ani čiastočne, náhradné výživné nepoberá, s obžalovaným sa nestretáva, naposledy s ním bol osobne v kontakte na súde kvôli výživnému v roku 2021 a s obžalovaným sa kontaktuje len cez Facebook. Taktiež potvrdil, že obžalovaný mu nad rámec výživného neposkytuje žiadne finančné prostriedky, nijakým spôsobom ho nepodporuje a nekupuje mu ani darčeky. Uviedol, že výživné cestou exekútora doposiaľ nevymáhal. Taktiež potvrdil, že ukončil prvý stupeň vysokoškolského štúdia na Slovenskej poľnohospodárskej Univerzite v Nitre a od septembra mieni pokračovať v štúdiu, nemá žiaden príjem, žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá hradí všetky výdavky týkajúce sa domácnosti výživy ako aj štúdia.

Na hlavnom pojednávaní dňa 16.8.2022 a 27.10.2022 svedok uviedol, že obžalovaný neuhradil ani čiastočne dlh z výživného za žalované obdobie, potvrdil, že v súčasnosti je študentom 4. ročníka Technickej fakulty SPU Nitra a taktiež potvrdil, že obžalovaný z dlžného výživného vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/71/2020 vo výške 1.800 eur uhradil len sumu 150 eur.

Svedkyňa S. W. - matka A. W., na hlavnom pojednávaní dňa 12.7.2022 vypovedala, že obžalovaný výživné za žalované obdobie neplnil a neplní ani čiastočne a taktiež neprispieva synovi ani nad rámec výživného, nekupuje mu darčeky. Vypovedala, že A. W. núdzou netrpel, bolo o neho riadne postarané, keď svedkyňa je zamestnaná na KR PZ Nitra s mesačným príjmom 1.200 eur. Potvrdila, že syn sa od rozvodu s obžalovaným nestýka, sú v kontakte prostredníctvom Facebooku.

Na hlavnom pojednávaní dňa 16.8.2022 a dňa 27.10.2022 svedkyňa uviedla, že obžalovaný neuhradil ani čiastočne dlh z výživného za žalované obdobie.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/71/2020 - rozsudku zo dňa 21.6.2021 pod sp. zn. 4T/71/2020-180, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.6.2021 mal súd preukázané, že obžalovaný bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody 1 rok so skúšobnou dobou dva roky a povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 1.800 eur.

Z potvrdenia o štúdiu z XX.X.XXXX Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre, technickej fakulty mal súd preukázané, že A. W. v čase vydania potvrdenia bol študentom 3. ročníka technickej fakulty v študijnom programe obchodovanie a podnikanie s technikou. A z rodného listu, ktorý je zapísaný v

knihe narodení matričného úradu Nové Zámky vo zväzku 128, ročník XXXX, strana 16 pod. por.č. 139 mal preukázané, že otcom A. W., nar. XX.X.XXXX je L. N. D.. XX.X.XXXX.

Z výpisu zo živnostenského registra č. 404-9112 z 4.1.2022 mal súd preukázané, že obžalovaný vykonáva podnikateľskú činnosť so vznikom živnostenského oprávnenia od 1.10.2021.

Z potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Nové Zámky z 12.1.2022 mal súd preukázané, že obžalovaný v žalovanom období nebol evidovaný v registri poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia ani v registri zamestnávateľov vedených Sociálnou poisťovňou a zároveň zo správy ÚPSVaR Nové Zámky z 4.1.2022 mal súd preukázané, že obžalovaný nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, posledná evidencia bola od 3.7.2019 do 29.8.2019.

Podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona prečinu zanedbania povinnej výživy sa dopustí ten, kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona odňatím slobody na jeden až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Zákonná povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného je normatívnym znakom skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy. Povinnosť vyživovať svoje deti vyplýva priamo zo zákona o rodine a zákon ukladá povinnosť rodičom svoje deti živiť a tejto povinnosti sa nemožno zbaviť poukázaním na zlé finančné pomery.

Zanedbaním povinnej výživy sa rozumie aj situácia, keď povinný - obžalovaný neplní oprávnenému výživné poskytované v peniazoch aj v prípade ak odvádza oprávnenému nižšie peňažné sumy výživného, než aké boli určené súdom alebo sú primerané.

Orgány činné v trestnom konaní sú viazané právoplatným súdnym rozhodnutím.

Za plnenie zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného nemožno považovať príležitostné plnenia v dobe styku rodiča s maloletými deťmi, ktoré majú povahu darčiekov či iných obdobných plnení nesmerujúcich k uspokojovaniu odôvodnených potrieb maloletých detí. Ak nemajú takéto plnenia povahu výživného, nie je možné ich do neho započítavať. V takom prípade sa o ich hodnotu ani neznižuje prípadný dlh povinného na výživnom voči dieťaťu.

Za obdobie od 1.10.2021 do 27.10.2022 vznikol dlh na výživnom spolu vo výške 1.950 eur.

Na základe vyššie uvedeného dokazovania, po úprave obdobia za ktoré obžalovaný neplnil vyživovaciu povinnosť v súčasnosti už plnoletému synovi A. W. t.j. ku dňu rozhodnutia 27.10.2022 súd upravil popis skutku obžaloby nasledovne:

hoci mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine číslo 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť vyživovať svojho syna A. W., narodeného XX.X.XXXX a podľa rozsudku Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 16C/1/2006 zo dňa 27.2.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.3.2006 bol povinný prispievať na jeho výživu mesačne sumou 2.000,00 Sk /66,38 EUR/, vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca, vopred k rukám matky S. W., narodenej XX.X.XXXX, trvale bytom D. R., V. XX/F, ktorý rozsudok bol zmenený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 11P/83/2013 zo dňa 7.3.2014, právoplatným dňa 22.4.2014 v časti o výživnom tak, že výživné na maloleté dieťa sa zvyšuje zo sumy 2.000,00 Sk /66,38 EUR/ na sumu 150,00 EUR mesačne od 1.3.2014, vyživovaciu povinnosť si riadne neplní, je bez pracovného pomeru a nebol vedený ani v evidencii uchádzačov o zamestnanie, čím za obdobie od 1.10.2021 do 27.10.2022 vznikol na výživnom dlh voči plnoletému A. W. v sume 1.950,00 EUR a čin spáchal, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 4T/71/2020 zo dňa 21.6.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.6.2021, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona.

Na základe dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že obžalovaný H. N. spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku naplnil skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona.

Trestný čin zanedbania povinnej výživy má charakter pokračovacieho trestného činu, je trvácim trestným činom, ktorý je spáchaný ak páchatel zavinene udržiava protiprávny stav vyvolaný neplnením zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného alebo ak sa vyhýba plneniu zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného. Súd mal jednoznačne z rodného listu A. W. preukázané, že obžalovaný je jeho otcom, z vyššie uvedených rozsudkov Okresného súdu Nové Zámky z 27.2.2006 sp. zn. 16C/1/2006-25 a 11P/83/2013 - 57 z 7.3.2014 právoplatného dňa 22.4.2014 mal preukázanú súdom určenú vyživovaciu povinnosť obžalovaného vo výške 150 eur mesačne počnúc od 1.3.2014. Zároveň mal súd preukázané z výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že súdom určenú vyživovaciu

povinnosť si neplní a nespĺnil ani čiastočne, ktorú skutočnosť potvrdili aj svedkovia a to syn A. W. V. S. W., t. j. že obžalovaný si od 1.10.2021 až doposiaľ úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a neplatí riadne výživné na svojho už plnoletého syna a to napriek tomu, že počas celého obdobia neplnenia si vyživovacej povinnosti nebol evidovaný na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny, vykonáva podnikateľskú činnosť, ktorá vyplýva zo zabezpečeného výpisu zo Živnostenského registra ako aj z jeho výpovede z 12.7.2022. Obžalovaný v prípravnom konaní a následne pri výsluchu pred súdom nepoprel, že vyživovaciu povinnosť si neplní, k spáchaniu skutku sa priznával a chcel využiť inštitút účinnej ľútosti a výživné v celom rozsahu uhradiť. Súd z vykonaného dokazovania s poukazom na výpoveď obžalovaného, svedka - syna A. W. a svedkyne S. W. mal preukázané, že obžalovaný si ani dodatočne nespĺnil svoju zákonnú povinnosť a to ani do času, kým sa súd odobral na záverečnú poradu neuhradil dlh na výživnom. Z výpovede svedka A. W. ako aj z pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/71/2020 mal súd preukázané, že obžalovaný bol rozsudkom zo dňa 21.6.2021 pod sp. zn. 4T/71/2020-180, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.6.2021 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody 1 rok so skúšobnou dobou dva roky t.j. do 21.6.2023 a povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 1.800 eur, z ktorej sumy uhradil podľa výpovede svedka A. W. len sumu 150 eur.

Obžalovaný tým, že si úmyselne nespĺnil svoju vyživovaciu povinnosť po dobu najmenej dvoch mesiacov v období dvoch rokov naplnil tak zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a zároveň čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/71/2020 z 21.6.2020 a naplnil tak kvalifikovanú skutkovú podstatu podľa § 207 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona. Na základe uvedeného súd uznal obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného H. N. mal súd preukázané, že obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, v každom prípade za prečin zanedbania povinnej výživy, pričom v troch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Nové Zámky rozsudkom zo dňa 21.6.2021 pod sp. zn. 4T/71/2020-180, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.6.2021 podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody 1 rok so skúšobnou dobou dva roky t.j. do 21.6.2023 a povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 1.800 eur, z čoho vyplýva že žalovaného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe vyššie uvedeného odsúdenia. Z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky súd zistil, že obžalovaný bol viacnásobne postihnutý za priestupok na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Podľa správy mesta Nové Zámky obžalovaný je rozvedený a má tri deti, bližšie informácie k osobe obžalovaného nie sú známe.

Podľa § 34 odsek 1, 2, 3, 4 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 49 odsek 2 Trestného zákona ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu postupoval podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona, prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela. Súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (k trestnému činu sa priznal a konanie oľutoval) a

nevzhliadol žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade prevyšuje pomer poľahčujúcich okolností nad okolnosťami priťažujúcimi súd upravil trestnú sadzbu podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona. Základná trestná sadzba pri prečine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona je jeden rok až päť rokov, pričom po úprave podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona je trestná sadzba jeden rok až 44 mesiacov. S poukazom k tomu, že obžalovaný sa už v minulosti viacnásobne dopustil trestnej činnosti rovnakého druhu hoci sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený a s poukazom k tomu, že jeho posledné odsúdenie uvedené vyššie je súčasťou kvalifikácie trestného činu ako prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona a zároveň aj s poukazom, že obžalovaný sa daného prečinu dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uvedeného vyššie, súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere pätnásť mesiacov nepodmienečne aj s poukazom na skutočnosť, že predchádzajúce odsúdenia za totožnú trestnú činnosť nemali na odsúdeného prevýchovný účinok, zákonnú vyživovaciu povinnosť voči synovi si naďalej úmyselne neplní aj keď vykonáva podnikateľskú činnosť, z ktorej má príjem. Súd je názoru, že účel trestu u obžalovaného možno dosiahnuť len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, pretože obžalovaný napriek viacerým sľubom ako aj odsúdeniam si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť naďalej neplní.

Na výkon uloženého trestu súd odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku, oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.